

ĐỀ ĐỌC KÈM VỚI KHÚC KINH-THÁNH TRONG KHI LÊ-BÁI

Tháng Septembre 1931

1.—Lòng ai có lẽ thật, thì chẳng nên sợ lười mình thiếu tài khiến người tin chắc—*Ruskin* (Châm 12 : 17-28).

2.—Đến gần Đức Chúa Trời bởi khiêm-nhường cảm-biết mình, còn chắc hơn bởi học-vấn cao-sâu (Mi 6 : 6-8).

3.—Ích-lợi thay, khi bị kẻ khác biết rõ và quả-trách lỗi mình, vì mình sẽ khiêm-nhường hơn (Châm 27 : 6-22).

4.—Thấy đều ích trong đều hại, còn qui hơn được nhiều tiền (I Cô 6 : 7-18).

5.—Đang khi sống trên đời này, tôi chẳng chịu lia đường nghĩa-vụ chút nào—*Livingstone* (Lu 9 : 57-62).

6.—Mục-dịch cao-thượng của đời tôi là nên giống Chúa Jêsus và bắt-chước Ngài, được bao nhiêu hay bấy nhiêu—*Livingstone* (I Phi 2 : 18-24).

7.—Trên thế-gian, chẳng cái gì có thể làm tôi thất-vọng và bỏ sự-nghiệp được. Tôi tự giục lòng can-đảm trong Chúa và cứ tiến lên—*Livingstone* (I Cô 9 : 24-27).

8.—Đừng buồn-tê vì nỗi cô-đơn, kia, quanh mình ta còn có nhiều người đơn-chiếc. Hãy quên mình, hãy quý linh-hồn người khác (Rô 14 : 1-12).

9.—Đúng-dắn thì nên ông; bõm-xòm ắt hóa thẳng (Thi 15 : :).

10.—Đã trọng-đãi Chúa Jêsus, thì chẳng ai bạc-đãi anh em mình (I Gi. 3 : 11-17).

11.—Ta đủ thì-giờ làm trọn bổn-phận lâu-dài hơn hết, nhưng chẳng có thì-giờ phạm tội ngán-ngủi hơn hết (Ga 6 : 6-11).

12.—Không nhờ-cậy Chúa sau khi cầu-nguyện, tức là nói dối Ngài trong khi cầu-nguyện (Nạ 1 : 1-8).

13.—Ai khoe-khoang, nấy dối mình (Êsai 13 : 9-16).

14.—Nếu ta theo đường-lối Chúa, thì cũng sẽ được hưởng vui-mừng Ngài (Rô 15:25-33).

15.—Mọi đều hiểu-biết về Chúa giúp ta nhờ-cậy Ngài trong những sự mình không hiểu-biết (I Cô 13 : 8-13).

16.—Hãy cho nhiều người biết việc kẻ

khác giúp mình, nhưng chớ cho ai biết việc mình đã giúp nhiều người khác (Ma 6:1-6).

17.—Khi nhớ đến Đấng Christ hi-sinh trọn-vẹn, ta sẽ không nói về mình hi-sinh ra sao—*Livingstone* (Hê 2 : 10-18).

18.—Khốn-cực thay, kẻ vị-kỷ!—*Livingstone* (Phil. 2 : 1-11).

19.—Hãy tin chắc rằng chẳng việc hoặc lời nhơn-từ nào sẽ mất đi (Ma 25 : 31-40).

20.—Ta thường mộng-tưởng lắm đều cao-xa, nhưng nếu không chịu thực-hành, thì không bao giờ thành-tựu được (Ma 7:15-23).

21.—Phải bắt đầu hầu việc Chúa ở nhà mình, tức ở giữa những kẻ mà mình hiểu-biết và yêu-thương hơn hết (Mác 5:1-20).

22.—Dẫu không thể ban-phát tiền-bạc, ta cũng có thể ban-phát tình yêu-thương vốn qui hơn (Sứ 3 : 1-11).

23.—Chẳng có tội nào bị Kinh-thánh nhiều phen kết án bằng tội gian-dối (II Ti 3:1-9).

24.—Kẻ nói dối không được vào thiên-dàng, nhưng bị quăng vào hồ lửa và diêm cháy phừng (Khải 21 : 1-8).

25.—Chúa quả-quyết rằng giả-hình là tội đáng gớm-ghiếc hơn hết (Sứ 5 : 1-11).

26.—Một tội kín, một thói xấu có thể khiến linh-hồn cam làm nô-lệ cho nó, đến nỗi bị đắm-chìm trong biển hủy-diệt đời đời (II Sa 12 : 13-23).

27.—Thấy kẻ khác thành-công, mình đừng ganh-gổ, nhưng hãy giục lòng làm việc siêng-năng hơn (Săng 4 : 3-16).

28.—Ai được cai-trị bởi các nguyên-tắc đạo-đức, nấy giống như máy tàu có lửa và hơi nước, chớ không nhờ gió đưa đi (Gia-cơ 1 : 1-11).

29.—Các thiên-sứ hầu việc thánh-đồ bởi nhiều cách; ta không nghe, không thấy họ hoạt-động, nhưng họ giữ-gìn ta khỏi nhiều bước hiểm-nghèo (Hê 1 : 1-14).

30.—Chúa hằng ưng-chịu dẫn-dắt kẻ nhờ Ngài dắt-dẫn (Gi. 16 : 1-15).

31.—Cuộc vui-chơi thế-gian thường có bộ mặt xinh-đẹp, nhưng lắm khi giấu thuốc độc ở trong (Mác 4 : 13-20).